

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeberg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 23 maart 2010

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 42.024/1/PF
LR/MM

Betreft: wetsvoorstel betreffende de noodoproepen.

In zitting van 19 maart 2010 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan uw adviesaanvraag – ingediend op verzoek van de Voorzitter van de Senaatscommissie van Binnenlandse Zaken –, over een wetsvoorstel betreffende de noodoproepen – ingediend door mevrouw de Senator C. Defraigne –, en de amendementen daarop.

Het wetsvoorstel heeft volgende strekking:

- a) Iedere oproep
 - naar het eengemaakt oproepcentrum als bedoeld in artikel 2 van de wet van 8 juli 1964 betreffende de dringende medische hulpverlening of
 - naar het communicatie- en informatiecentrum als bedoeld in artikel 1, 6°, van het koninklijk besluit van 26 juni 2002 betreffende de organisatie van de gecentraliseerde dispatchingcentra en van het nationaal invalspunt moet ten minste kunnen worden verwerkt in de drie landstalen en in het Engels, overeenkomstig de door de Koning bepaalde voorwaarden, kwaliteitscriteria en wijze.
- b) Doven of slechthorenden, alsook personen met enige andere handicap die hen verhindert hun stem te gebruiken om een noodoproep te doen, kunnen de centra bedoeld in punt a) een elektronisch noodbericht zenden.
Op voorstel van de minister van Binnenlandse Zaken en van de minister van Volksgezondheid, stelt de Koning voor de betrokkenen de uitvoeringsbepalingen van dit artikel vast.
- c) De Koning bepaalt de datum van inwerkingtreding van de wet door een in Ministerraad overlegd besluit.

o

o

o

1. De VCT herinnert eraan dat haar opdracht erin bestaat en er zich ook toe beperkt te waken over de toepassing van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) (artikel 60, §1, SWT). In uitvoering van die opdracht bracht zij betreffende de voorliggende

aangelegenheid reeds de adviezen 40.065 van 21 november 2008 en 38.013 van 20 februari 2009 (zie bijlagen) uit.

Het eerste advies 40.065 stelde dat het standaard onthaalbericht voor de inkomende oproepen bij de provinciale noodoproepcentra, om in overeenstemming te zijn met de SWT, uitsluitend in het Nederlands diende te worden gesteld voor de Communicatie- en Informatiecentra (CIC's) van Antwerpen, West-Vlaanderen, Oost-Vlaanderen, Limburg en Vlaams-Brabant, uitsluitend in het Frans voor de CIC's van Waals-Brabant, Namen, Luxemburg, Henegouwen en Luik en in het Nederlands en in het Frans voor het CIC van Brussel.

Het tweede advies 38.013 bevestigde dat de boodschap op het antwoordapparaat van het CIC van Vlaams-Brabant in overeenstemming met de SWT uitsluitend in het Nederlands diende te zijn gesteld.

De VCT stelt vast dat het wetsvoorstel betreffende de beantwoording van de noodoproepen door het opleggen van een veralgemeende viertaligheid aan de CIC's afwijkt van de SWT en derhalve van de adviezen van de VCT terzake.

2. Artikel 1,§1, 1°, van de SWT bepaalt dat deze gecoördineerde wetten toepasselijk zijn op de gecentraliseerde en gedecentraliseerde openbare diensten van de Staat, van de provinciën en van de gemeenten, voor zover zij inzake taalgebruik niet beheerst worden door een andere wet.

Diensten die inzake taalgebruik beheerst worden door een andere, specifieke wet, vallen dan ook niet meer onder de controle van de VCT.

De VCT stelt vast dat het voorliggend wetsvoorstel een dergelijke specifieke regeling voor de noodoproepen beoogt en derhalve onttrekt aan de toepassing van de SWT. Over de opportuniteit om, zoals het wetsvoorstel beoogt, af te wijken van de SWT kan de VCT zich, gezien haar opdracht zich ertoe beperkt te waken over de toepassing van de SWT, niet uitspreken. Indien de wetgever het opportuun acht voor de noodoproepen een specifieke regeling inzake taalgebruik te ontwerpen, dan kan de VCT daar uiteraard alleen akte van nemen.